

Column
Anouk Plantinga

"Mensen tot bloei zien komen met kunst en cultuur"

De oorspronkelijke rol van de Muzehof als muziekschool (waar ook dans- en theaterlessen worden gegeven) is veel meer verschoven naar een bemiddelende rol waar vraag en aanbod in kunst en cultuur bij elkaar wordt gebracht. Lisette Lagerweij is praktisch drie jaar directeur van de Muzehof en schrijft aan het ondernemingsplan dat ze binnenkort presenteert. Een nóg grotere focus op educatie en participatie staan hierin verwoord als belangrijke doelstellingen voor de komende vier jaren.

Door Meike Wesselink

In de met spiegelwanden bekleedde dansstudio van de Muzehof halen de leerlingen van circusdocente Andrea Souren de raarste capriolen uit op hun eenwielertjes. Andrea is een van de docenten die haar lessen aanbiedt op de Muzehof. De docenten, verenigd in het Muzecollectief huren als zelfstandigen de ruimtes van de Muzehof, maar weten elkaar ook te vinden als het gaat om het aangaan van samenwerkingsprojecten. Van de muziekschool van weleer is dan misschien geen sprake meer, maar het is nog steeds een bruisend instituut, zo is te horen aan de verschikale geluiden die uit de verschillende ruimtes van de Muzehof weerklinken. "Ik ben er best trots op dat we ondanks forse bezuinigingen de afgelopen jaren tóch overeind zijn blijven staan in Zutphen en Lochem. Een basisvoorziening waar ouders met hun kinderen terecht kunnen voor de eerste muziek-, dans-, of theaterlessen zou er in elke stad moeten zijn, maar dat is al lang niet meer vanzelfsprekend. Het Centrum voor de Kunsten in Zwolle waar ik werkte voordat ik naar Zutphen kwam, bestaat bijvoorbeeld niet meer."

Match

"Een aanbodgerichte organisatie zijn we al lang niet meer. Veel meer kijken we naar welke wensen en vragen er liggen bij scholen en andere doelgroepen en proberen zo een match te maken met het kunst- en culturaanbod. Dat doen we niet alleen met docenten die zijn aangesloten bij het Muzecollectief, maar met zoveel mogelijk kunst- en cultuur-aanbieders."

Cultuur à la Carte is daarvan een mooi voorbeeld; bijna zestig verschillende workshops, voorstellingen en lesprogramma's voor het basisonderwijs worden door de Muzehof als kunst- en cultuurmakelaar aangeboden. "Daarin

zien we onszelf echt als onafhankelijke netwerkorganisatie, waarbij we kunnen bemiddelen uit een zo breed mogelijk aanbod van kunst- en culturaanbieders." Onlangs ondertekende de Muzehof een convenant met de besturen van de verschillende basisscholen, het Zutphens Directieoverleg Cultuur en Kunst (Zudocku) en de gemeente Zutphen om de basisscholen de komende vier jaren een zo breed mogelijk aanbod aan kunst en cultuur te kunnen bieden, waarbij de Muzehof als coördinator optreedt. "We bewerkstelligen hiermee dat de kinderen uit het basisonderwijs kennismaken met Musea Zutphen, de Muzehof, filmtheater Luxor, Regionaal Archief Zutphen, de Graafschap bibliotheken en Muzehof. Bovendien kunnen we Cultuur à la Carte nóg effectiever inzetten. Scholen kunnen met hulp van cultuurcoach Julie de la Fuente activiteiten samenstellen, passend bij een thema op school. Vraag en aanbod, geheel op elkaar afgestemd."

Vraag en aanbod op elkaar afgestemd; dat beoogde Muzehof ook met Parels voor de Kunst, het culturele project voor 60-plussers dat de afgelopen twee jaren in Zutphen, Lochem en Brummen is uitgerold en dat de Muzehof heeft geïnitieerd. "Kunst en cultuur geeft ouderen ontzettend veel plezier. Het houdt hen actief en langer in staat om thuis te kunnen blijven wonen. Kunst prikkelt, het zet je even op een ander been. En dat hoeft niet meteen groots. Bij danslessen die het afgelopen jaar bijvoorbeeld zijn gegeven, ging het vaak om kleine bewegingen, maar wel net genoeg om daar veel mee te bereiken. Als mevrouw Jansen zichzelf opeens weer Emma gaat noemen, dan is dat toch fantastisch. Een duidelijker teken dat ze zich jonger is gaan voelen is er niet."

Lisette Lagerweij. Foto: Meike Wesselink

"De tuin van mijn Oma' is zo'n project waarbij ouderen werden uitgedaagd een eigen kunstwerk te maken met de tuin als thema. Ter inspiratie brachten ze een bezoek aan de tuin in het Odensehuis. Of 'Levensportretten': een serie bijeenkomsten waarbij licht dementerenden werd gevraagd een schilderij of object te maken met een portretfoto als beginpunt. Al deze werken worden dit najaar tentoongesteld, ter afsluiting van Parels voor de Kunst. Lisette hoopt dat er een vergelijkbaar vervolg op het project komt.

Zoveel mogelijk mensen kennis laten maken met kunst en cultuur, inspringen op nieuwe bewegingen in het sociaal domein en focussen op specifieke doelgroepen, zoals ouderen of (voormalige) vluchtelingen; Lisette is goed in het beleidsmatig inspringen op ontwikkelingen. "Het sociaal domein zien we ook echt als innovatiepoot." Lisette houdt ervan om te organiseren en verwondering teweeg te brengen. "Het is mooi om mensen tot bloei te zien komen, want dat is precies wat kunst en cultuur doet. Mensen laten onderzoeken, verwonderen, ontdekken, proberen en ontwikkelen, eigenlijk kan ik me geen leukere baan bedenken dan de baan die ik nu heb. De Muzehof

is een organisatie met een leuk team, fijn om die te mogen aansturen."

Zelf studeerde Lisette klassieke gitaar aan het conservatorium in Rotterdam. Ze was tien jaar gitaardocent en ging daarna Kunsten en Cultuurmanagement aan de Erasmus Universiteit studeren. Via banen als programmameer bij concertgebouw De Doelen, radiomaker bij Radio 4 en teamleider bij de Muzerie in Zwolle, kwam ze in Zutphen terecht. Hoewel ze nog steeds in Zwolle woont, heeft ze haar hart inmiddels verpand aan Zutphen. "Het is een ontzettend bruisende stad en ik verbaas me steeds meer over hoeveel kunstenaars en cultureel geïnteresseerde mensen er eigenlijk vertoeven. Muzikanten, dichters, ik vind dat erg leuk. Veel niet-doorsnee mensen vol creatieve ideeën."

"Het cellofestival, ook zo'n prachtig initiatief. Met de directeur van het festival hebben we beklonken dat de Muzehof zich gaat bezighouden met het onderdeel jeugd. Workshops, uitvoeringen, try outs, echt alles dat met kinderen tussen de 2 en 22 jaar te maken heeft, gaan wij coördineren. Met dat co-partnerschap zijn we maar wat blij."

Verkeerd nummer

Nee, wij doen niet aan woningruil. Ook niet aan partnerruil. Wij doen aan huisnummerruil. In de herfst van 2016 kochten wij een huis in Vorden met het huisnummer 5. Het grote pand was van een stichting en werd als één huis gebruikt voor gehandicapten. In 2015 besloot de stichting hiermee te stoppen en het perceel en huis werden in tweeën gesplitst. Het ene werd nummer 5 en het andere 7. Wij kwamen op nummer 7 af, want dat was het enige dat officieel te koop stond, maar toen we een bezichtiging deden en het huis ernaast zagen, wilden we alleen nog maar daarvoor gaan, nummer 5. We kochten het en al tijdens de grondige verbouwing ontdekte ik dat de nummering nogal onlogisch onpraktisch was. Eerst heb je nummer 1, dan 3, dan een paar honderd meter niks, dan komt nummer 7 en vervolgens 5. Nummer 5 staat ook nog eens een flink stuk van de weg af. Nummer 7 staat wél aan de weg en logischerwijs verwacht men dat daarachter nummer 9 ligt, maar dat bestaat niet en waar is dan nummer 5? Leveranciers en klusbedrijven en hun TomToms bleken het niet te kunnen vinden en bleven rondjes rijden in de buurt. Zelfs de post raakte de kluts kwijt waardoor we regelmatig post voor de burens krijgen en zij die voor ons er een pakket zelfs nooit aankwam. Een paar weken geleden kwamen we er via de gemeente achter dat de nummering oorspronkelijk wel kloppend is vastgelegd, maar dat het ergens mis is gegaan. In het kadaster was die fout overgenomen en makelaar en notaris gebruikten die gegevens, zodat wij uiteindelijk het verkeerde huis kochten. Of het verkeerde perceel. Of eh... het verkeerde nummer. Mijn zoon schrok, want hij wilde niet naar het huis hiernaast verhuizen. Ik moest er wel om lachen, want het hele koopproces was ook al een behoorlijke uitdaging geweest (kopen van een stichting is geen aanrader). Dachten we dat we dat eindelijk achter ons gelaten hadden, kregen we dit! De gemeente Bronckhorst had zoiets nog nooit meegemaakt, zeiden ze. Ze maakten er werk van en niet alleen werden alle gegevens overal door hen gewijzigd, ook zorgden ze ervoor dat instanties zoals energie- en waterbedrijven op de hoogte werden gebracht. Binnen vier maanden onze tweede officiële verhuizing. We wisselden vorige week de bordjes met de huisnummers uit met de burens, weten nog niet precies wat we met de vuilcontainers moeten doen en lachen er hartelijk om als de post weer eens op de verkeerde mat is beland, zoals vanmorgen.